

GASILLEC

Cefnik XXXVIII.

Glasiło »Gasilske zajednice za Dravsko banovino«

Izhaja vsak mesec. / Posamezna številka 2.50 Din, za inozemstvo 3 Din.
V »Zajednici« združene gasilske čete dobijo po en izvod »Gasilca« brezplačno.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1934. ● Številka 10.

Gasilci!

Naš Viteški kralj Aleksander I. Zedinitelj je padel 9. oktobra ob 4. uri popoldne v Marseilleu kot žrtev podlega atentata.

Grozen, nepojmljiv zločin! Kroglice najpodlejšega atentatorja so ugonobile življenje kralja, ljubljenca naroda, velikega vojskovodje in državnika! Srce, vse darovano svojemu narodu, je moralo prenehati biti. Ni izgubil življenja ob prehodu preko albanških gora, ne v herojskih bojih zmagovalne srbske vojske, niti ga ni podrla bolezen in kdo bi bil od daleka slutil, da bo njegova pot v Pariz, ki jo je nastopil, da še bolj utrdi prijateljske stike od naroda do naroda, postala eden najhujših udarcev za jugoslovanski narod.

Mrtev je kralj! Mrtev je največji pobornik miru, kakor je bil v vojni največji bojevnik za samostojnost našega naroda. Prenehalo je biti najplemenitejše srce, srce vse darovano svojemu narodu.

Kralj Aleksander je odšel k svojim velikim prednikom. V zgodovini jugoslovanskega naroda je eden največjih vladarjev, najboljši sin svojega naroda. S spretno vladarsko roko se mu je posrečilo združiti jugoslovanski narod v veliki in močni Jugoslaviji. Še v smrti so bile njegove zadnje besede:

Čuvajte Jugoslavijo!

Je to njegova velika zapuščina. Gasilci sprejemamo z velikim spoštovanjem besede nesmrtnega vladarja in ko v teh dneh sklepa narod roke k molitvi za kralja in dom, ko se z največjim spoštovanjem klanjamo pred velikanom, ki je vse življenje žrtvoval svojemu narodu, prisegamo, da hočemo čuvati Jugoslavijo kot punčico očesa.

Slovenski gasilci ne bomo nikdar pozabili svojega velikega vladarja Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Za njim žaluje vse gasilstvo, žalujemo za vladarjem, ki nam je omogočil z zakonom še večji razmah. Njegov spomin bo živel v vrstah gasilcev preko preranega groba.

Velika je bolečina, a kloniti ne smemo. Izgubili smo svojega voditelja, a na njegovo mesto je stopil takoj njegov prvorojeni sin

kralj Peter II.

Vanj se upirajo oči vseh gasilcev in v tihi molitvi prosimo Boga, da čuva našega kralja in blagoslovi njegovo delo. Skupno z njim bomo čuvali Jugoslavijo.

Slava kralju Aleksandru I.!

Naj živi Njegovo Veličanstvo kralj Peter II. in ves kraljevski dom!

Spominski govor starešine Josipa Turka v žalni seji Gasilske zajednice Dravske banovine dne 12. oktobra 1934

Grozna vest o gnusnem zločinu, ki je končal življenje našemu preljubljenemu gospodarju, Viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju, je globoko pretresla naše vrste. Našega viteza najplemenitejšega srca, ki je čutil s svojim narodom, ni več med nami! Padel je ob zaključku svojih naporov za dosego miru, ki nam naj zagotovi možnost obnove našega gospodarstva in boljše bodočnosti.

Ob njegovi krsti po vsej pravici jokamo; kajti z njim smo izgubili vladarja, ki je izšel iz naroda in živel z njim, z njim trpel, z njim tugoval in se z njim tudi veselil. Bil je zares pravi ljudski kralj, zgleden oče, ne le svoje prejasne kraljevske družine, nego nas vseh, ki smo bili njegovi, on pa naš.

Njegovo življenje ni bilo postlano z rožicami. Šele kot petnajstletni princ je smel prvič stopiti na sveta tla svoje ljubljene domovine. Samo devet let se je v miru posvečal svoji pripravi na velike in težke naloge krmarja države. In že je moral na bojne poljane, kjer je s svojo hrabro armado osvobodil na Kosovem polju Staro Srbijo, ki je bila zaslužnjena nad 500 let. Dve leti kasneje je izbruhnila strahotna svetovna vojna, kjer ga zopet najdemo hrabrega junaka v strelskih jarkih, brančega svojo drago domovino pred ljutimi navali Avstrijcev in Nemcev. Njih premoči se je morala umakniti njegova hrabra armada ter v najstrašnejšem mirazu in pomankanju prekoračiti Golgoto albarskih zasneženih vrhov, da je mogla obnovljena in spočita preko Krfa priti na solunsko fronto. Semkaj je povedel naš viteški vladar to železno armado k preboju sovražnih vrst skupno z zavezniškimi četami na Kajmakčalan, kjer so z nadčloveškimi napori in silami pognali sovraga v beg in osvobodili svojo ljubljeno domovino.

Po izvršenem ujedinenju se je posvetil z vso skrbnostjo in državniško modrostjo konsolidaciji svojega naroda, mu dal demokratično ustavo, posegel pred 5 leti po državnem krmilu sam ter ga srečno povedel k današnji združitvi.

Poleg vseh važnih državniskih poslov se je živo zanimal tudi za vse kulturne in človekoljubne ustanove v svoji kraljevini. Poleg Sokola in Rdečega Križa, mu je bilo delovanje prostovoljnega gasilstva vedno ob srcu, te prekoristne in prepotrebne ustanove, ki hodi v miru in v vojni z Rdečim Križem roko v roki. S sankcijo novega zakona o organizaciji gasilstva ga je povzdignil med važne ustanove ter mu dal poleg velikih nalog tudi potreben ugled in veljavo, za kar mu bomo vedno hvaležni.

Njegovo življenje od mladeniške do najlepše moške dobe je bila velika junaška borba z groznimi napori in žrtvami, ki je bila končno kronana z velikimi uspehi.

Pred 4 dnevi je veliki pokojnik doprinesel za svoj narod enako žrtev, kakor njegovi hrabri junaki na Kosovem polju in Kajmakčalanu. V državniški službi svojega vladarskega zvanja je pretil svojo srčno kri za mir in z njim spojeno srečo svojega ljubljene naroda.

V tem svečanem trenutku obljublamo in se zaklinjamo, da hočemo vestno izpolnjevati njegovo oporoko, čuvati našo svobodno Jugoslavijo in ji zvesto služiti z našim nesebičnim in požrtvovalnim delom, ljubiti naš narod, njegovega vladarja naslednika, Njega Veličanstvo kralja Petra II. in braniti našo z junaško krvjo prepojeno in osvobojeno domovino do zadnjega diha.

Slava Viteškemu kralju-mučeniku Aleksandru I. Zedinitelju!

Jugoslovanskemu narodu!

Naš veliki kralj Aleksander I. je padel 9. oktobra ob 4 popoldne v Marseilleu kot žrtev podlega atentata.

S svojo krvjo je kralj mučeniško zapečatil delo in mir, radi katerega se je napotil v zavezniško Francijo.

Na prestol kraljevine Jugoslavije je po členu 36. ustave stopil njegov prvorojeni sin Nj. Vel. kralj Peter II.

Kraljevska vlada, vojska in mornarica so položili prisego zvestobe Nj. Vel. kralju Petru II.

Vlada kraljevine Jugoslavije, ki vrši začasno na osnovi člena 45. ustave kraljevsko oblast, je sklicala narodno predstavništvo k skupnemu zasedanju na dan 11. oktobra, da položi prisego v zmislu člena 59. in člena 42. ustave.

S svojimi zadnjimi besedami, ki jih je blagopokojni kralj umirajoč jedva izgovoril, je v svojem neizmernem rodoljubju zapustil našemu narodu to sporočilo:

»Čuvajte Jugoslavijo!«

Kraljevska vlada poziva ves jugoslovanski narod, da to sveto zapoved zvesto in spoštljivo izpolni.

V Beogradu, dne 9. oktobra 1934.

Predsednik ministrskega sveta M. T. Uzunović, s. r.; kmetijski minister in zastopnik zunanjega ministra dr. Dragutin Kojić, s. r., prosvetni minister dr. Ilija Šumenković, s. r., pravosodni minister Božidar Maksimović, s. r., minister za telesno vzgojo naroda dr. Grga Andjelinić, s. r., minister za trgovino in industrijo Juraj Demetrović, s. r., finančni minister dr. M. Djordjević, s. r., minister za gradnje dr. Stjepan Srkulj, s. r., notranji minister Živojin Lazić, s. r., minister za socialno politiko in narodno zdravje dr. F. Novak, s. r., minister vojske in mornarice armijski general M. Milovanović, s. r., minister za gozdove in rudnike dr. Ulmanskij, s. r., prometni minister Ognjen Kuzmanović, s. r.

Nj. Veličanstvo kralj Peter II.

Službene vesti starešinstva Gasilske zajednice za Dravsko banovino

Vsem gasilskim edinicam!

Uprava Gasilske zajednice odreja:

1. do nadaljnje odredbe se v vseh gasilskih edinicah ukinejo vse prireditve;

2. v počastitev spomina Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja mora vsaka gasilska župa in četa prirediti za svoje članstvo žalno spominsko svečanost, na kateri naj bo predavanje o njegovem življenju in njegovih borbah za naše nacionalno osvobodjenje in zedinjenje;

3. pri vseh prireditvah udeležba v gasilskem kroju ali civilna obleka z gasilskim znakom;

4. Po odredbi Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije morajo vse gasilske čete v najkrajšem času položiti prisego v zmislu čl. 6. pravilnika o gasilski službi po nastopnih navodilih:

Prisego polagajo člani pred upravnim odborom, poveljstvom in vsemi ostalimi člani čete ustno in pismeno te-le vsebine:

»Jaz, N. N., član . . . . . gasilske čete v . . . . . prisegam pri edinem Bogu, da bom zvest vladajočemu kralju in domovini, da bom čuval narodno in državno edinstvo, da bom svoje dolžnosti po ustavi, državnih zakonih in gasilskih predpisih vestno izpolnjeval in zapovedi svojih predstojnikov izvrševal, da bom v vsem ščitil čast in ugled gasilstva in da bom pri svojem delu kot gasilec skrbel izključno za splošen dobrobit. Tako mi Bog pomagaj!«

Člani, ki polagajo prisego, snamejo na povelje čepico z glave in vzdignejo tri prste do višine desnega očesa.

Zapisega je svečan trenutek, zaradi tega polagajo pri gasilskih četah, ki imajo prapor, novosprejeti člani prisego pod znamenjem prapora.

Pri gasilskih četah, ki imajo godbo, prisostvuje prisegi tudi ta. Po izgovorjenih zadnjih besedah »Tako mi Bog pomagaj!« zaigra godba državno himno.

Čete morajo izvesti župe, te pa zajednico o izvršeni zaprisegi članstva do konca oktobra t. l.

Starešina:

Josip Turk l. r.

Tajnik:

Stane Pristovšek l. r.

Iz seje osrednjega odbora.

Na izpraznjeno mesto I. podstarešine Gasilske zajednice Jerneja Vengusta je stopil dosedanji II. podstarešina g. Anton Cerer iz Kamnika, njegovo mesto je zasedel član uprave g. Ljudevit M u s e k iz St. Vida pri Ptuj, na njegovo mesto je vpoklican župni starešina Josip K l e m e n č i č iz Pobrežja pri Mariboru, a v Obrambno-napadalni odsek namesto blagopokojnega tov. Vengusta II. podstarešina g. Ljudevit M u s e k.

O poteku savezne seje, tiče se uredbe 6% nih prispevkov zavarovalnic, prejmejo vse župne uprave komunique z obrazložitvijo, da zahtevamo točno izvajanje zakona. Naš poslanec naj zastavi vse sile za dosego te naredbe.

Razdelitev podpor onemoglim gasilcem, vdovam in sirotam iz zajedničnega »Podpornega sklada« se bo izvršila po sprejetem načrtu na podlagi razpoložljivih sredstev v najkrajšem roku.

Ljudevit MUSEK:

Tovarišu Jerneju Vengust-u v slovo

Prvi podstarešina Gasilske zajednice Dravske banovine, gospod

Jernej Vengust

član savezne uprave, častni član zajednice, nešteti gasilskih čet, vseh prijateljskih inozemskih gasilskih federacij, odlikovan z redom Sv. Save 5. stopnje, s francosko zaslužno kolajno in s številnimi gasilskimi odlikovanji

je v nedeljo, dne 30. septembra postal žrtev tragične nesreče, ko se je vračal s službene poti domov.

Slava njegovemu spominu!

Gasilci smo si v svesti dolžnosti, ki smo jih prevzeli prostovoljno. Z moško besedo smo jih prostovoljno potrdili. Te naše dolžnosti vršimo radi. Brez oklevanja gremo na delo ne glede na to, če nam tudi groze od vseh strani nevarnosti.

Ali naloga, ki smo jo vršili 2. oktobra v Celju, je bila težka. Spremljali smo tovariša Vengusta na njegovi zadnji zemeljski poti, njega, tako dobrega, vestnega gasilca, smo polagali k zadnjemu počitku. V službi je ponesrečil in žalost nam je trgala srce, ko smo ga gledali tihega in nemega pred nami.

V nedeljo je bil še poln življenja. Navduševal je na njemu edinstveni način gasilce in druge za gasilski — da rabim njegove besede — večno lepi gasilski poklic. Vračal se je domov v objem svoje rodbine, ki jo je tako ljubil. Vedno, kadar

smo prišli skupaj, je tako rad pripovedoval o svojem lepem in srečnem družinskem življenju.

Kakor je sam povsod le izkazoval ljubezen, tako je bil tudi nam vedno drag in ljub.

2. oktobra smo mu izkazali javne izraze naše ljubavi in prijateljstva. Kolikim prijateljem in tovarišem je izkazal v svojem življenju sam isto ljubav! Ali slovenski pregovor pravi: »Danes meni, jutri tebi!«

Naše ljubezni do njega ne moremo izraziti z besedami, kajti naš jezik nima primernih besed, a naša ljubezen je resnična, kajti v tem trenutku je naša notranjost razrvana, prsa in notranjost trga globoka bol, ki govori le ob vročih solzah. Polni tuge in žalosti smo se vpraševali: ali je mogoče, ali je resnica, ali so le sanje, si nas res zapustil za vedno, saj so minule le ure, ko si bil še v naši sredini — poln življenja in idealov? In idealen je bil naš prijatelj! Kje mu je enak, kje mož, ki bi žrtvoval ves svoj prosti čas gasilstvu — še več, dal življenje za gasilstvo!

Ali svečano mesto grobišča, ta kraj miru, nam je govoril le bridko resnico.

Življenje polno idealov, življenje polno ljubezni za svojo družino in za nas vse, je izginilo kakor sen v grozotno noč groba. In ko je smrtni angel v nedeljo zvečer vedel njegovo dušo k nebeški luči, k lepši bodočnosti, kjer hodijo umrli solnčno pot popolnosti, nas je tolažila v naši globoki žalosti le ta zavest, da je smrt pogoj novega, lepšega in večnega življenja.

Prepričan sem, da kdor umre kakor naš dragi Jernej, ki je sejal in učil le ljubezen, ljubezen do bližnjega ter pomagal v nesreči, ne oziraje se ali mu je bil prijatelj ali ne, za takega se nam ni treba bati, kajti podeljeno mu bo plačilo za njegovo delo.

Ne tožite, dragi, za njim! Vrnil je Stvarniku svoje življenje čisto in nepokvarjeno.

Ti pa, dragi prijatelj Vengust, spavaj v miru! Mi gasilci se Ti zahvaljujemo za vso ljubezen in zvestobo, ki si nam

jo izkazal. Hvala Ti za vse žrtve gasilstvu v urah nevarnosti, ko je bil največji napor nujen.

Tebi je dobro! Dobojeval si boj življenja! Sanje svojega življenja, prijetne sanje o sreči rodbine, ljudi in domovine, vzel si jih s seboj v večnost!

Izognil si se zimi človeškega življenja, ko se mora mož čestokrat bojevati z grenkimi izkušnjami polnimi sovraštva in nehvaležnosti sveta!

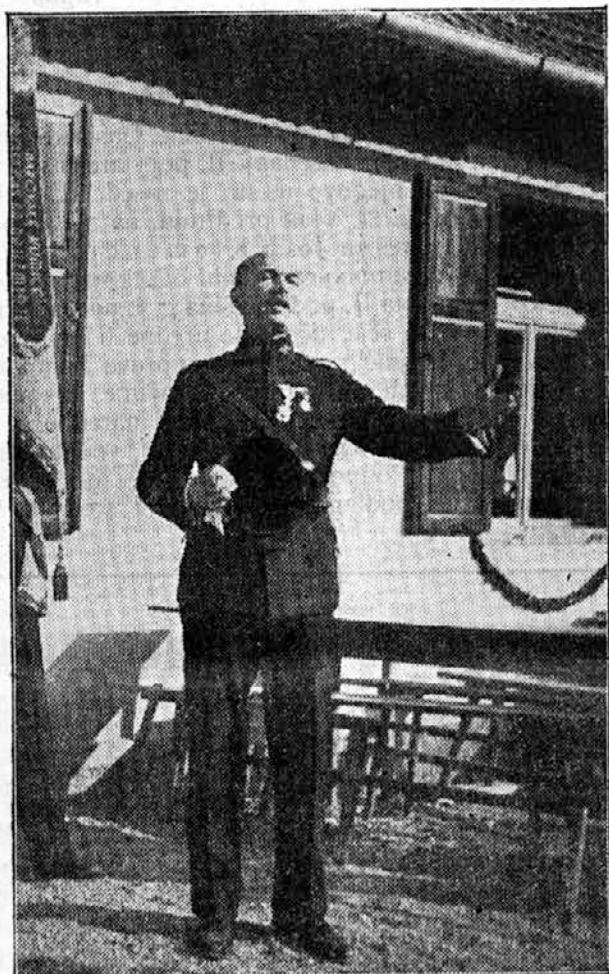
Snivaj sladko, prijatelj, v bližini svojega doma! Namesto krone ledenih rož, ki tako težko tlači marsikatero življenje, Ti je angel smrti ovil venec pomladi. Poljubil Te je s svojimi ledenimi ustnicami in Te odrešil vseh bolečin in skrbi.

Dobojeval si zlato prostost, ki vlada večno in neminljivo v raju duš.

Sveti mir naj veje večno okoli Tvoje gomile!

Huda avtomobilska nesreča pri Celju

I. podstarešina gasilske zajednice Dravske banovine gospod Jernej Vengust mrtev, šest ranjenih

Vengustovo zadnje delo

Celje, 30. septembra 1934.

Po nalogu gasilske čete v Celju se je podala k blagoslovitvi gasilskega doma v Veliki Pirešici deputacija več gasilcev čete. Ko se je deputacija, ki jo je vodil častni in redni član čete, tovariš Vengust, vračala okrog 19.30 z gasilskim avtomobilom v Celje, je na cesti med Levcem in železniškim prelazom v Medlogu prehitela nekega motociklista, ki pa je nagajal ter vozil sem in tja. Šofer je v hipu, ko je motociklist zavozil ob stran ceste, pognal, medtem pa je motociklist zopet zavozil tik pred avtomobil. Šofer je hotel preprečiti karambol ter je z vso silo zavrl, da je avto okrenilo popolnoma nazaj. Posledice so bile strašne. Vsi so zleteli v loku iz avtomobila na cesto. Tovariš Vengust je priletel tako nesrečno, da je obležal mrtev. Več gasilcev je bilo težko ranjenih, poškodovanih pa se je tudi Vengustov sin Mirko.

Celjski rešilni avtomobil je takoj prihitel na kraj nesreče ter prepeljal ranjence v bolnico, mrtvega tovariša Vengusta pa v gasilni dom.

† Jernej Vengust

Celje, oktobra 1934.

Jernej Vengust je bil rojen 4. avgusta 1878 v Gradišču, občina Škofja vas, srez Celje. Njegov oče je bil gostilničar, posestnik in opekarnar v Ljubečni, kamor se je priženil. Tam je ustanovil znano slovensko gostilno pri Krepenju. Zato so tudi domači pokojnega klicali za Krepenovega Nejčeta. Mati se je pisala Marija Gaber, bila je posestnikova hči v Ljubečni.

Vengust je hodil v ljudsko šolo v Vojniku. Po ljudski šoli je obiskoval meščansko v Celju. V letih 1899. do 1902. je odslužil svoj vojaški rok pri topništvu, kjer so ga zaradi njegovih sposobnosti pregovorili, da je ostal v vojaški službi. Tu je bil zaposlen pri računovodstvu v različnih garnizijah in precej časa tudi v Celju.

Položil je izpit in bil sprejet k pošti kot asistent. Služboval je v Seltztalu do 1914. Nekaj časa pred vojno je bil prestavljen v Radgono, kjer ga je zatekla svetovna vojna. Poklican je bil zopet v službovanje pri vojakih, bil imenovan za računskega poročnika in kot tak služil ves čas vojne deloma v Galiciji, deloma na italijanski fronti. Po prevratu je takoj nastopil službo pri poštni upravi v Radgoni, odkoder

se je po umiku naših čet preselil v Gornjo Radgono. Tam je deloval kot poštni uradnik štiri leta. Srce ga je gnalo nazaj v domače kraje. Po prizadevanju je bil decembra 1922 premeščen k poštnemu uradu v Celje, kjer je služboval do smrti. Napredoval je do višjega poštnega kontrolorja. Leta 1912. si je izbral za zakonsko družico gđc. Zettl, s katero je imel tri sinove: 21letnega Karla, 15letnega Mirka in 10letnega Edvarda.

Pokojnik je bil vedno zaveden, zanesljiv, vesten in ustrežljiv uradnik, čislán pri svojih predstojnikih, spoštovan pri podrejenih. Vršil je svojo službo vzorno in se v svojem prostem času udeleževal v humanitarnih društvih in ustanovah. Posebno naklonjenost in pozornost je pokazal gasilstvu, ki se mu je v zadnjih desetih letih popolnoma posvetil.

Kot član najnižjih gasilskih edinic, je s svojo neumorno delavnostjo in visoko inteligenco kmalu uvidel vse težave, s katerimi se morajo boriti gasilske čete in župe. Deloval je na izboljšanje obstoječih razmer, začel je prirejati sestanke, tečaje, zborovanja, predavanja itd., na katerih je nastopal kot ognjevit pobornik za izboljšanje gmočnega in moralnega položaja gasilstva.

Ze v Gornji Radgoni je zastopal gasilstvo v JGZ in tudi celjski okraj mu je poveril svoje zastopstvo v tej važni gasilski instituciji.

Po smrti dr. Bergmanna je postal tov. Vengust I. podstarosta JGZ in je to mesto upravljal do svojega zadnjega dihljaja. Kot podstarosta je deloval z največjo vnemo in požrtvovalnostjo pri vseh gasilskih edinicah JGZ, posebno marljivo pa pri župah, ki so spadale pod njegovo okrožje.

Bil je izboren organizacijski talent, ki je gasilstvu neizmerno mnogo koristil. S prepričevalno in živahno besedo je marsikoga pridobil za delovanje v gasilskih vrstah. Marsikakšna majhna vasica mu mora biti hvaležna za gasilsko četo in s tem za primerne in izdatne gasilske priprave. Kjer je videl potrebo ustanovitve gasilske čete, ni miroval, temveč dosledno vztrajal na tem, da mu je ustanovitev uspela. Vplival je na svoje tovariše in podrejene, da so se v izdatnejši meri posvetili delu v gasilstvu. Zasledoval je razvoj gasilstva tudi v drugih državah, se udeleževal vseh mednarodnih gasilskih kongresov in si s tem pridobil ogromno znanje, ki mu je prišlo v njegovem položaju popolnoma prav. Pomagal je pri vsaki četi in pri vsaki župi s svojimi dragocenimi nasveti in navodili. Njegovo delo za gasilstvo je preogromno in ves napredek slovenskega gasilstva je v veliki meri njegova zasluga.

Bil je človek poln idealizma in blagega značaja — zlata duša. Nič mu ni bilo, če česa sam ni imel, samo da je drugim ustregel in jih zadovoljil. Če si je določil kakšen cilj, potem za njega dosego ni omagal, temveč brez kompromisa vztrajal do konca.

Povedati bi bilo še treba, da je bil pokojni Vengust vsekozi mož dela in reda. Vsako uro je uporabil, da je pohitel med svoje tovariše, ki so ga klicali od vseh strani kot tovariša, očeta in brata, da jih je učil, jim pomagal, svetoval, jih bodril. Nobenemu prošniku ni odbil njegove prošnje, če jo je le mogel uslišati.

Zaradi njegove ljubeznivosti, ustrežljivosti, znanosti, vestnosti in delavnosti ga niso spoštovali samo gasilci, temveč tudi drugi ljudje, ki so imeli z njim opravka.

Iz hvaležnosti za njegovo nesebično in požrtvovalno delovanje ga je nešteto domačih in tujih gasilskih žup, zajednic in čet imenovalo za častnega člana.

Pokojnik je bil aktiven in častni član gasilske čete Celje, gasilske župe sreza Celje, podstarešina gasilske zajednice za Dravsko banovino in član uprave gasilske zveze kraljevine Jugoslavije.

V zadnjem času je začel bolehati in iskati pomoči pri zdravnikih specialistih, ki so mu svetovali predvsem mir. Toda on s svojo navdušenostjo vkljub temu ni miroval pri svojem organizatoričnem delovanju.

Svoji družini je bil vzoren in nad vse skrben soprog in oče. Tisto malenkost prostega časa, ki mu ga ni vzel poklic ali gasilstvo, je najraje preživel med svojimi dragimi. Za njegovo gospo soprogo in otroke bo udarec tem težji, ker so tako nepričakovano izgubili svojega rednika.

Njegovo življenje je bilo vzorno.

Pred štirimi leti si je izbral na hribčku Sv. Jožefa miren kotiček, kjer si je postavil novo vilo in uredil lep vrt. Od tam se je hotel po enem letu, ko bi stopil v pokoj, posvetiti še bolj delu.

Pokojnik je bil za svoje zasluge odlikovan od Nj. Vel. kralja Aleksandra I. z redom Sv. Save V. razreda in od francoske vlade s srebrno zaslužno kolajno.

Jernej Vengust v poslednjem domu

Pogreb tovariša Vengusta je bil jasen dokaz njegove priljubljenosti, pa tudi jasen dokaz, kako ljub je narodu gasilski poklic. Pogreb je vodil profesor, velečastiti gospod Kovarčič iz Celja ob asistenci domačega gospoda kaplana. Pri samem pogrebu je bilo 19 žup zastopanih po 122 gasilskih četah z nad 1500 gasilci in 36 gasilskih praporov. Ker je bil blagopokojni tudi rez. častnik, ga je spremljala tudi častna četa vojske. Ob krsti sta bila položena 32 venca.

O samem pogrebu in v težkih dneh smrti se je naše časopisje izrazilo tako laskavo, da mu gre pristrčna zahvala vsega gasilstva.

O pogrebu prinašamo poročilo »Jutra« z dne 4. oktobra:

Jernej Vengust v poslednjem domu.

Armada gasilcev in tisočglava množica občinstva sta spremili pokojnika na zadnji poti.

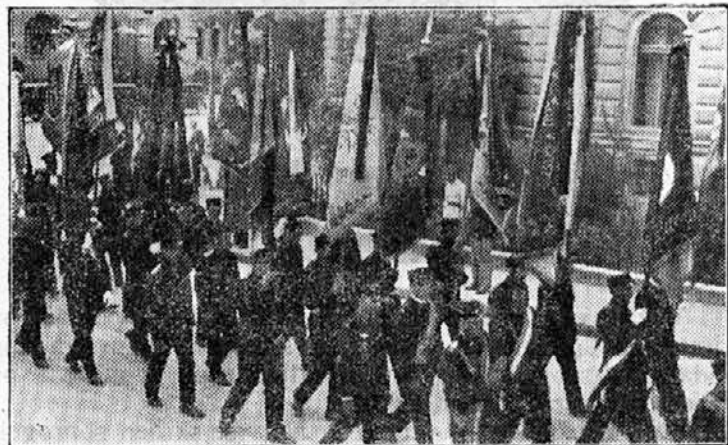
Celje, 3. oktobra.

V torek dopoldne so pričele prihajati v Celje velike množice gasilcev in drugega občinstva iz raznih krajev Dravske banovine, da spremijo tragično ponesrečenega višjega poštnega kontrolorja Jerneja Vengusta, podstarosta Gasilske zajednice dravske banovine in člana uprave Gasilskega saveza kraljevine Jugoslavije. Pokojnikovo truplo je bilo položeno na mrtvaški oder v garaži reševalnega avtomobila v gasilskem domu na dvorišču mestnega poglavarstva. Častno stražo ob krsti so opravljali celjski in gabski gasilski oficirji in podoficirji. Na blazini pred krsto so bila pokojnikova številna odlikovanja. Ves dan so hodile velike množice kropit nepozabnega pokojnika.

Ob 16.30 se je zbrala na Dečkovem trgu armada 1000 gasilcev iz vseh gasilskih žup v Dravski banovini, v Prešernovi ulici pa je napravila ogromna množica občinstva špalir. Ko je duhovščina v Gasilskem domu blagoslovila truplo, se je starosta celjske gasilske župe g. Konrad Gologranc v svojem in v imenu župe ter vseh v njej včlanjenih edinic z lepim nagovorom poslovil od pokojnika ter podčrtal njegovo značajnost, velikodušnost, vestnost in delavnost ter njegove izredne zasluge za razvoj in napredek našega gasilstva.

Žalni sprevod.

Gasilci so odnesli krsto pred poslopje mestnega poglavarstva in jo položili v mrtvaški voz. Nato se je razvil nepregleden žalni sprevod, ki je krenil po Prešernovi in Aleksandrovi ulici čez Krekov trg in skozi Zavodno na mestno pokopališče. Na čelu sprevoda je nosil podnarednik križ z vencem celjske gasilske čete. Za njim so stopali celjska železničarska godba, častni vod vojakov, nižji poštni uslužbenci z dvema vencema poštnega osebja v Celju. Sledilo je 36 v črnino ovitih gasilskih praporov. Za prapori se je razvrstilo okrog 1000 gasilcev pod poveljstvom načelnika žalske gasilske čete g. Ivana Viranta z gasilsko godbo iz Krškega in godbo iz Trnovelj pri Celju. Za tretjo godbo je gasilec nosil na blazini pokojnikovo odlikovanje. Za njim so nosili gasilci 24 krasnih vencev, med temi tudi vence bana dr. Marušiča, ga-

silskega saveza, gasilske zajednice, celjske gasilske župe, Jugoslovenske nacionalne stranke in Udruženja rezervnih oficirjev. Sledili so celjski gasilci, duhovščina in z venci obložen voz s krsto, ob katerem so korakali podčastniki in gasilci z baklami. Za vozom s krsto so stopali pokojnikovi svojci ter predstavniki civilnih in vojaških oblastev in uradov, gasilskih organizacij, celjske mestne in okoliške občine, poštni uradniki in poduradniki, zastopniki korporacij in društev ter dolge vrste občinstva iz Celja in drugih krajev. Dolgi sprevod je zaključil vod vojakov.

Številni predstavniki.

V sprevodu so stopali tudi gg. pomočnik bana dr. Pirkmajer, narodni poslanec Ivan Prekoršek, predsednik sreske organizacije JNS dr. Ernest Kalan z mnogimi člani odbora sreske, mestne in okoliške organizacije, direktor pošte in telegrafa za Dravsko banovino dr. Janko Tavzes z večjim številom uradnikov direkcije, predsednik celjskega okrožnega sodišča dr. Fran Vidovič, poveljnik celjskega vojaškega okrožja in mesta polkovnik Gavrilović, poveljnik 39. p. p. polkovnik

Golubović, sreski načelnik dr. Ivan Vidmar, predsednik mestne občine celjske dr. Alojzij Goričan in mnogi občinski odborniki, predsednik Celjske mestne hranilnice magister Andro Posavec, direktor gimnazije Fran Mravljak, predsednik občine Celja-okolice Vinko Kukovec z občinskimi odborniki, starešina in podstarešina Gasilskega saveza Vlada Andrašević in nar. poslanec Anton Cerer, ves osrednji odbor Gasilske zajednice za Dravsko banovino s starešino Josipom Turkom, zastopnika gasilcev iz Osijeka, predstavniki vseh celjskih uradov in mnogi drugi.

Na pokopališču.

Ogromni žalni sprevod je prispel na mestno pokopališče ob 18.54. Večtisočglava množica se je razvrstila ob grobnici. Po cerkvenem obredu je zadonela častna salva vojaštva. Nato se je poslovil od pokojnika poštni direktor g. dr. Tavzes in

podčrtal pokojnikovo vzorno delo v uradu in izredno uspešno delovanje v gasilski organizaciji. Starešina Gasilskega saveza g. Andrašević je v lepo zasnovanem govoru orisal pokojnika kot moža, ki je imel vedno nove, zdrave ideje in veliko iniciativnost v službi gasilstva, a ga je kruta usoda sredi dela za reorganizacijo našega gasilstva iztrgala iz naše sredine. Starešina Gasilske zajednice za Dravsko banovino, g. Josip Turk, je očrtal plodonosno Vengustovo delo v gasilski organizaciji, delo prave in čiste ljubezni do bližnjega ter njegove neminljive zasluge za reorganizacijo in napredek gasilstva. V imenu obmejnega gasilstva se je poslovil od pokojnika g. Hrastelj, predsednik gasilske čete v Gornji Radgoni. Gasilski rog je zatrobil v zadnje slovo, prapori so se trikrat poklonili pred grobnico, godba pa je zaigrala žalostinko. Bilo je že 18.30 in mrak je legel na zemljo, ko se je pričela ogromna množica vračati s pokopališča.

Veličastni pogreb, kakor ga Celje menda še ni videlo, je bil najlepši dokaz iskrene ljubezni in globokega spoštovanja, ki ga je pokojni Jernej Vengust užival med prebivalstvom, prav posebno pa še med jugoslovenskim gasilstvom.

Proglas

Starešina Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije je izdal nastopni proglas:

Bratje gasilci!

Naš premilostljivi vladar, kralj in oče je preminul, zadet od roke prokletega zločinca.

Njegovo veliko življenje, polno očetovske skrbi za nas vse, je ugasnilo.

Ni Ga več med nami Velikega kralja, ki mu je bila edina smernica, pripeljati svoj narod v srečnejšo bodočnost.

Ni več Njega, ki je tudi nam gasilcem poleg ogromnega dela nudil pomoč in zaščito.

Težka in neizmerna je bolečina nas vseh ob izgubi najboljšega med najboljšimi. Zgodovina Ga je že živega vpisala z zlatimi črkami kot največjega sina svojega naroda.

Njega ni! — Njegova dela pa so ostala med nami in ostanejo večno.

Ta dela nam bodo dala moč in silo, da z Njegovim prvorojcem Nj. Vel. kraljem Petrom II. očuvamo veliko delo, ki ga je On dovršil.

Slava Viteškemu kralju Aleksandru I. Zedinitelju!

Živel kralj Peter II.!

Zvezni starešina:

Vlado Andrašević l. r.

Jubilej slovenskih gasilcev na Koroškem

V nedeljo, 9. t. m. je praznovala požarna bramba v Št. Jakobu v Rožu svojo petdesetletnico. Leta 1883. so dali znani šentjakobčani pobudo za ustanovitev prepotrebne požarne brambe (med drugimi dr. Valentin in Simon Janežič, Kobentar itd.). Do dejanske ustanovitve brambe pa je prišlo leta 1884., ko je deželna vlada 25. marca potrdila pravila.

Prvi načelnik je bil pokojni Kobentar, p. d. Vidman v Št. Jakobu. Požarna bramba je pod njegovim vodstvom dobro napredovala. Že takoj v začetku je štela 40 članov. Že prvo leto si je postavila gasilski dom, tri leta pozneje pa je nabavila novo brizgalno in postavila drugi gasilski dom v Gorinčicah.

Do leta 1900. se je število članov zvišalo na 120. Leta 1902. se je v takratni novi šoli blagoslovila pred več tisočglavo množico društvena zastava. Ob tej priliki je nastopil tudi društveni pevski zbor, ki je štel nad 50 članov. Leta 1925., pod načelnikom Pečnikom, pa je bil postavljen tretji gasilski dom in sicer na Reki, v katerega so dali staro gorinško brizgalno. Leta 1928. je prevzel načelstvo Janez Čuden, ki je še danes načelnik. Leta 1930. si je društvo nabavilo moderno motorko, ki je sedaj v Št. Jakobu. Predlanskim je bil končno otvorjen četrti gasilski dom v Dolinčicah, ki je dobil staro šentjakobsko brizgalno.

V 50 letnem obstoju je požarna bramba nastopila 73krat pri raznih požarih, ne vprašujoč za prijatelja ali neprijatelja, Slovenca ali Nemca. Požarna bramba je vršila vedno vestno svoj posel, ravna se po lepem gasilskem geslu: »Bližnjemu na pomoč.« Koliko ljudskega premoženja je ob priliki teh požarov rešila nesebična požrtvovalnost gasilcev, nam številke ne povedo, čeravno so dostikrat odnesli s pogorišča tega ali onega gasilca ranjenega, opečenega itd.

To je kratek pregled 50letnega dela šentjakobske požarne brambe. Z velikim veseljem jo moramo pozdraviti in ji čestitati k njenemu res požrtvovalnemu delu, posebno zaradi tega, ker se trudi že od prevrata 1918 dalje za svoj obstanek in je odvisna za vse nabave le od svojih članov in prijateljev gasilstva. Od nikoder ni nobene podpore; vse morajo člani plačati iz svojih žepov, čeravno morajo tudi na Koroškem zavarovalnice plačevati gasilstvu — ne 6 odstotkov, kakor predvideva naš gasilski zakon, temveč 10 odstotkov. Ker pa

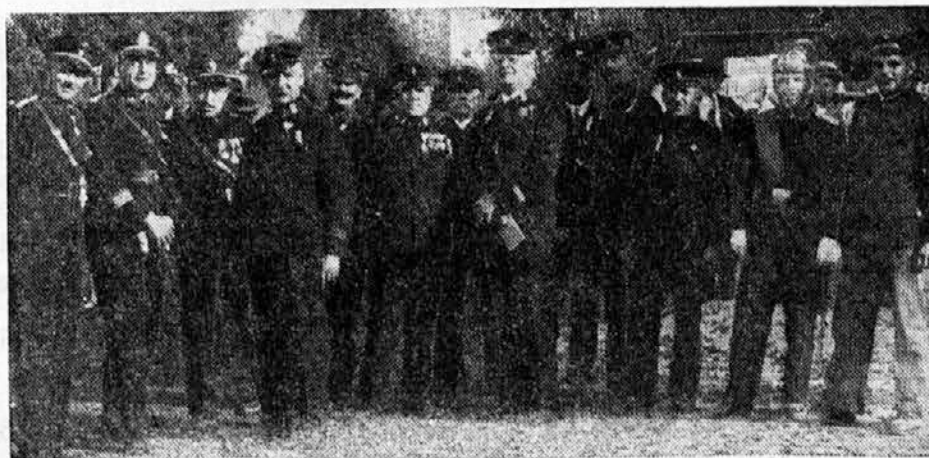
šentjakobska požarna bramba ni včlanjena v tako zvanem »Feuerwehrverbandu« in tvorijo njeno društvo sami Slovenci, ne prejemajo nikake podpore, dočim prejemajo druge brambe vsako leto po 150 m cevi in razne druge tehnične pripomočke, po vrhu pa še denar. Želeti bi bilo, da bi se tudi Št. Jakob ne zapostavljal.

Zgodovinskega šentjakobskega jubileja so se udeležili tudi delegatje našega gasilstva in sicer Majer, Pristovšek in Bulc. Na dan brambnega praznika se je izvršil ves program res svečano in dnevu primerno. Bil je krasen dan. Že zgodaj zjutraj so člani prihajali od vseh strani, izvršujoč zadnje priprave. Ob pol 10. je vsa četa pod vodstvom načelnika Čudna odkorakala k sv. maši, ki se je vršila v farni cerkvi sv. Jakoba, po katerem ima tudi kraj ime. Cerkvica se nahaja na prijetnem gričku, od koder je lep razgled po vsem Rožu. Okrog cerkvice je pokopališče, na katerem počivajo mnogi znani možje. Tudi dom »Miklove Zale« je dal svojo mlado, komaj 20letno Reziko materi zemlji. Tu počiva tudi mladi dr. Cvetko Zwitter, nada naših rojakov. Smrt je pač kruta in ne pozna izbire.

Po sv. maši je bila komemoracija za gasilci, padlimi v svetovni vojni. Načelnik Čuden je položil krasen venec z besedami: »Dragim tovarišem v spomin in znak zahvale. Slava jim!« Društveni pevski odsek je pa zapel »Oj Doberdob« z majhno spremembo, »naših fantov grob«. Takoj za tem smo odkorakali na prireditveni prostor, kjer se je članstvo fotografiralo skupaj z jugoslovansko delegacijo. Popoldne ob 3. je bila vaja šentjakobskega društva, kateri so pristovovale tudi nemške brambe. Prispele je tudi sreski gasilski predsednik iz Vrbe in takozvani Feuerwehrlandespräsident iz Celovca, g. Kotnigg. Ta je obljubil, da prispe spomladi v Ljubljano na velesejem na gasilsko razstavo.

Upamo, da bo v bodoče tudi društvo v Št. Jakobu deležno onih podpor, kakor mlajša nemška društva, ter da ne bo več navezano samo na sebe za vsa materialna sredstva. Isto naj bi veljalo tudi za dve slovenski društvi v Podjuni, G. Klobasnico in Šmihel nad Pliberkom.

Franjo Bulc, Mirna.

Zlati jubilej slovenskih gasilcev na Koroškem. — Zastopstvo jugoslovanskih gasilcev

Jugoslovanski javnosti!

Na stotisoče naših bratov in sester ječi še pod tujim jarmom. Težek, da, obupen je boj, ki ga bijejo za ohranitev svojih narodnih in človečanskih pravic. Nevarnost je velika, da klonijo pred silno premočjo zatiralca.

Težki vzdih in obupni klici izgnancev na odljudenih otokih in jetnikov v temnih celicah, solze nesrečnih mater in žena, ki čuvajo ob osamelem ognjišču, proseči in roteči pogledi osirotelih dečkov in deklic, prelita kri mučeniških mladeničev, tožbe in obtožbe skrbnih gospodarjev, ki vidijo, kako propada neizprosno z osebno posestjo naša narodna posest in kako izginja naša kultura in naš jezik, morajo zginiti srce slehernika izmed nas in morajo najti odmev v zadnji vasi in koči. Dolžnost nas vseh je, da razmišljamo o usodi našega naroda onstran meja in da mu tudi dejansko pomagamo. To nam veleva naš narodni čut, to nam veleva bratska ljubezen.

Zato so tudi naše osrednje kulturne in narodne organizacije na poziv društva »Branibor« sklenile, da naj se letošnji 10. in 11. november posvetita izključno narodno-obrambnim

dolžnostim. S prireditvami, ki naj se vršijo ta dva dneva po vsej naši banovini in pri katerih naj sodelujejo vsa naša društva brez izjeme, dokažimo, da sočustvujemo z našimi zatiranimi brati in sestrami in da jim stojimo složno vsi ob strani v težkem boju za narodni obstanek.

Osrednji prireditveni odbor, ki se je stvaril iz zastopnikov osrednjih društev in ki ima svoj sedež v prostorih društva »Branibor« v Ljubljani, Šelenburgova ul. 7/II, bo vsem društvom razposlal natančnejši program in navodila. Vendar pa jih že sedaj poziva, naj se z vneto pripravljajo, da bodo prireditve, kojih čisti donosi so namenjeni našim narodno-obrambnim svrham, dosegle zaželeni uspeh tako v moralnem, kakor tudi v gnotnem oziru. Za vsa morebitna pojasnila naj se društva obrnejo na gornji naslov, kamor naj tudi predložijo svoje eventualne nasvete in predloge, ki bi bili koristni za celokupno akcijo.

Z vneto in požrtvovalnostjo na delo pod geslom: »V bratski slogi za pomoč zatiranim bratom in sestram!«

Predpis

o zidavi gasilskih domov (shramb za orodje) in nabavi svečanih uniform ter praporov za gasilske čete

Uvod.

Čl. 1.

Po § 1. in 5. toč. 1. zakona o organizaciji gasilstva je naloga gasilskih čet gasiti požare in priskočiti na pomoč v vseh elementarnih in drugih nezgodah. To svojo vzvišeno dolžnost pa morejo izvršiti čete le, če so dobro opremljene z orodjem in opremo. Vsaka gasilska četa naj zato skrbi, da si bo najprej nabavila najpotrebnejše gasilno in reševalno orodje, pribor in opremo. Pri mnogih četah je pa to baš obratno: postavile so si dom, nabavile svečane obleke in prapor, nimajo pa niti brizgalne, niti enega metra cevi. Kako naj takšna četa izvršuje naloge, za katere je bila ustanovljena? Zato je dolžnost nadrejenih gasilskih ustanov, ki jim je poverjeno nadzorstvo nad četami, da jih primerno pouče o ciljih in smotih prave gasilske organizacije in preprečijo vsako nepravilno pojmovanje nalog gasilstva. Iz teh vzrokov je morala gasilska zajednica Dravske banovine, a na podlagi čl. 15. toč. 2. pravil gasilske službe, izdati nastopni predpis, ki naj v bodoče prepreči vsako nepravilno pojmovanje gasilskih nalog, obenem pa obvaruje gasilske čete prevelikih bremen.

Čl. 2.

Nobena gasilska četa si ne sme nabaviti prapora ali svečanih oblek ter pričeti z zidavo doma, preden ne dobi za to potrebnega dovoljenja od gasilske zajednice.

Gasilski dom (shramba za orodje).

Čl. 3.

Gasilska četa, ki si želi sezidati dom ali shrambo za orodje, mora po svoji nadrejeni gasilski župi vložiti prošnjo na starešinstvo gasilske zajednice, v kateri mora navesti:

- a) koliko gotovine ima za zidavo na razpolago;
- b) celotne stroške gradnje, opreme itd.;
- c) ali bo morda krila stroške ali del njih z darovi v stavbenem materialu in z brezplačnim delom članov;

d) če denarna sredstva ne bi zadostovala, kako misli kriti dolg;

e) ali ima že kaj dolga in zakaj;

f) ali ima brizgalno, cevi in drugo orodje (kaj in koliko) in kje je dosedaj ta orodja shranjevala;

g) poleg tega naj predloži načrt s situacijo in točen opis gasilskega doma in okolice ter javi ime projektanta in gradbenega podjetnika, ki bo dom (shrambo) gradil;

h) ali je zemljišče, kjer bi stal dom last čete ali tuja last. Če vzame četa zemljišče v najem je treba predložiti tudi prepis najeminske pogodbe.

Čl. 4.

Gasilska župa mora na podlagi čl. 3. točk a—h tega predpisa na prošnjo pripisati opombo, če jo priporoča ali ne in prošnjo poslati gasilski zajednici. Gasilska župa, ki ima v svoji upravi po § 39. zakona o organizaciji gasilstva predvidenega občinskega ali sreskega inženjerja, naj navede izrecno tudi njegovo mnenje zlasti v pogledu toč. g, čl. 3. tega predpisa.

Čl. 5.

Gasilska župa prošnje ne sme priporočiti, če ima gasilska četa, ki prosi za postavitve doma (shrambe):

a) premalo denarnih sredstev in bi se radi tega morala zadolžiti tako, da bi dolga ne mogla odplačati;

b) nima nobenega gasilnega orodja (brizgalne in cevi);

c) če bi načrt gasilskega doma (shrambe) ne odgovarjal obstoječim gradbenim predpisom ali pa, če bi se z istimi denarnimi sredstvi dalo postaviti v tehničnem in arhitektonskem pogledu boljši dom (shrambo).

Čl. 6.

Pri gradnji domov (shramb), ki naj bi bili grajeni samo za shranjevanje orodja, je treba predvideti gradbo tako, da se da lahko razširiti oziroma prizidati dvorana ali društveni prostori za kulturno-prosvetno delo gasilske čete in da stoji na najprimernejšem prostoru dotičnega kraja.

Čl. 7.

O dovoljenju za postavitve doma (shrambe) sklepa starešinstvo Zajednice, ki se v prvi vrsti opira na zadevno mnenje gasilske župe in obvešča o svojem sklepu gasilsko četo po nadrejeni župi. Sklepa se v zmislu § 56. zakona o organizaciji gasilstva.

(Dalje prih.)

ZASTAVE • TRAKOVE • ZNAKE

kupujte pri

Z. PEGAN

LJUBLJANA, PRAŽAKOVA 8

Obmejni zlet v Gornjo Radgono

(Konec.)

Po pozdravnih besedah g. župana, ki je pozdravil goste v imenu trške občine, je povzel besedo sam pokrovitelj ban g. dr. Drago Marušič. Njegove odkrite — jedrnate besede je množica prekinjala z navdušenim aplavzom, njegove besede, kakšen naj bo Slovenec, da bo tudi dober Jugoslovian, je vsa ogromna množica dobro razumela. Po končanem govoru mu je množica priredila navdušene ovacije, kar mu naj bo kot najvišjemu predstavniku oblasti v naši lepi Sloveniji dokaz, da obmejno slovensko ljudstvo zna in čuti, kje je naš dom.

Z iskrenimi tovariškimi besedami je nato I. podstarešina gas. zveze tov. Anton Cerer tolmačil zbranemu gasilstvu in ostalemu ljudstvu velike naloge, ki jih vrši gasilstvo tudi v narodnem delu za blagor naše domovine. Tudi njegov govor je množica prekinjala z navdušenimi ovacijami, kar mu naj daje garancijo, da je naše obmejno gasilstvo združeno z ostalim ljudstvom v pravi iskreni nesebični ljubezni.

Po končanem zborovanju so se častni gostje podali v starodavne grajske dvorane, kjer jim je bil prirejen skupni obed.

Popoldne se je na veseličnem prostoru v grajskem dreveredu razvilo pravo narodno veselje, ki je trajalo v splošno dobrem razpoloženju pozno v noč.

Po vseh vidikih je celotna prireditev uspela v popolno zadovoljnost celokupne gasilske organizacije. Za uspeh se imamo v prvi vrsti zahvaliti pokrovitelju te prireditve banu g. dr. Drago Marušiču in zastopniku prevzvišenega knezoškofa preč. gospodu stolnemu proštu dr. Cukali, ki sta s svojo osebno prisotnostjo dala naši prireditvi ne samo sijaj, ampak tudi pomen narodne manifestacije.

Iskreno zahvalo smo dolžni tudi zastopniku ministra vojne in mornarice g. polkovniku Iliju Pahliču, ki se ni strahil dolge poti iz Beograda, temveč je z veseljem prihitel med nas obmejne gasilce, da nas s svojo prisotnostjo navduši, da nas s svojimi izkušenimi nasveti podpre v našem težkem obmejnem narodnem delu.

Prav tako iskreno se zahvaljujemo vsem došlim gg. narodnim poslancem, sreskim načelnikom ter vsem ostalim zastopnikom raznih oblasti, uradov, združenj in ustanov, ki so s svojo prisotnostjo dokumentirali, da dajejo gasilskemu delu prvenstvo v delu za narod.

Gotovo in to v prav veliki meri pa je naša četa dolžna zahvalo številnim visokim gasilskim dostojanstvenikom: I. podstarešini gas. zveze tov. Antonu Cereju, glavnemu starešini slovenskih gasilcev tov. Josipu Turku, I. podstarosti zajednice nedavno umrlemu tov. Jerneju Vengustu ter vsem ostalim članom uprave zajednice, kakor tudi mnogoštevilnim župnim starešinam srezov iz teritorija bivše mariborske oblasti. Tovariši, naša četa je ponosna, da smo mogli ob tej priliki pozdraviti v naši obmejni Gor. Radgoni tako častno zastopstvo naših najvišjih dostojanstvenikov. Bodite uverjeni, da bo naša četa stala vedno trdno na braniku proti vsem škodljivcem našega poštenega slovenskega ljudstva. Čuvati hočemo ne samo njegovo imetje, ampak tudi njegovo sveto narodno zavest, njegovo in našo milo slovensko govorico. To sveto

zagotovilo naj Vam bo v plačilo za Vašo tako veliko naklonjenost, ki ste jo izkazali naši četi ob priliki te veličastne obmejne narodne gasilske manifestacije.

Iskreno se zahvaljujemo telovadnemu društvu »Sokol Gor. Radgona«, kakor tudi društvom starih vojakov iz raznih krajev bližnje okolice, ki so ponosno korakali z nami gasilci ter s tem dokazali, da smo v narodnem delu enota, da ljubimo vsi eno, edino pravo domovino Jugoslavijo.

Tovariška hvala pa tudi Vam, tovariši gasilci, ki ste razumeli klic svojih sotovarišev iz naše severne meje, ki se niste ustrašili stroškov in žrtev, ampak ste z veseljem prihiteli od vseh strani, ter s tem dokazali, da smo pripravljeni vsak čas za zbor in za ideje naše organizacije.

Naša dolžnost je pa tudi, da se s tega mesta javno zahvalimo občinski upravi trga Gor. Radgona, ki je votirala kot podpora za nakup novega gasilskega avtomobila znesek Din 10.000.—, kakor tudi za sodelovanje pri tej prireditvi. Nadalje se zahvaljujemo tvrdki Clotar Bouvier za veliko-dušen dar, kakor tudi tvrdki Joža Hrastelj, ki je odkupila spominskih trakov za znesek Din 7000.— ter jih razprodala pri svojih poslovnih prijateljih v vseh krajih države. Hvala pa tudi vsem ostalim prijateljem v Gor. Radgoni za veliko-dušno sodelovanje, posebno pa naj naša zahvala velja zelo agilnim in požrtvovalnim damam trga Gor. Radgona, ki so v veliki meri doprinesle k uspehu naše prireditve.

Vse za narod, dom in Kralja!

Vesti

Dodatek k vestem starešinstva.

Narodno žalovanje traja do 9. aprila 1935. leta, globoko žalovanje pa do dne 21. novembra t. l. Do tega dne odpadejo vse prireditve in veselice. V času narodnega žalovanja morajo nositi gasilci v svečanih krojih črn flor na levem rokavu. Na vseh gasilskih domovih morajo viseti v času globokega žalovanja črne zastave. Enako morajo biti v tem času na gasilskih praporih črni flori. V vseh gasilskih domovih, orodjarnah in pisarnah morajo biti slike blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja ovite s črnim florom.

Vesti.

Starešina gasilske zajednice tovariš Turk Josip je bil pred kratkim odlikovan od predsednika češkoslovaške republike z redom »Belega leva IV. stopnje«. Častitamo!

Opozorilo vsem gasilcem!

Slike žalnega spreveda blagopokojnega tovariša Vengusta se dobe v seriji (9 po številu) ali posamezne ter se naroče pri tajništvu gasilske župe sreza Celje.

Gasilska četa št. IIj v Slov. gor. si nabavi voz. Naproša gasilske čete, ki imajo tak voz naprodaj, da to sporoče četi z navedbo cene, prodajnih pogojev in stanja voza.

Gasilske

čete,

pozor!

Preden si nabavite potrebne cevi, Vas vljudno vabim, da si ogledate mojo zalogo

normalnih gasilskih cevi

najfinejše kakovosti, izdelke slovite češke tovarne H. Klinger, za katero imam samoprodajo za vso Slovenijo

Samoprodaja gasilskih cevi!

Ivan N. Adamič

LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 31

MARIBOR, Vetrinjska cesta 20

CELJE, Kralja Petra cesta 33

NAJNIŽJE CENE!

Velika zaloga: Gumiranih cevi vseh vrst, gum. spiralnih sesalnih cevi. Normalne spojke iz la medenine itd.

ZAHTEVAJTE CENIK!

2 + 2 = 5

Kdor tega ne verjame, naj vloži dva-
krat po 2 dinarja na hranilno knjižico

Mestne hranilnice ljubljanske

in že po 5 letih bo imel pri 5% obresto-
vanju Din 5·10, po 20 letih pa Din 10·55

Vrnite denar

v domače denarne zavode, da bodo mogli
z novimi krediti pobijati brezposelnost!

Popolna varnost,

ker za vloge Mestne hranilnice ljubljans-
ke jamči Mestna občina ljubljanska.

Tiskovine = Štampiljke

Znake za proslave in izlete

Najfinejše češke cevi
in vsakovrstno orodje

naročajte pri tvrdki

Herman Zupan

Ljubljana, Mestni trg 9

Zahtevajte cenik!

Gasilske značke (kokarde)

od Gas. zveze kraljevine Jugoslavije odobreno Vam nudim

1 kom. za moštvene čepice	Din 5·—
1 „ „ podčastniške čepice	„ 5·50
1 „ „ zlato vezene za častniške čepice	„ 26·—
1 „ „ civilno obleko	„ 8·—

in ves ostali pribor za gasilce.

DRAGOTIN ERBEN, Osijek I., Desatičnina ul. 6

Kompletni godbeni instrumenti

in **gasilski kroj** so po ceni naprodaj.

Kje, pove uredništvo „Gasilca“.

VATROGASNIH DUGMADI

za odela i kape prema
najnovijem pravilniku
izrađuje

„NORMA“

Fabrika dugmadi i
metalnih proizvoda

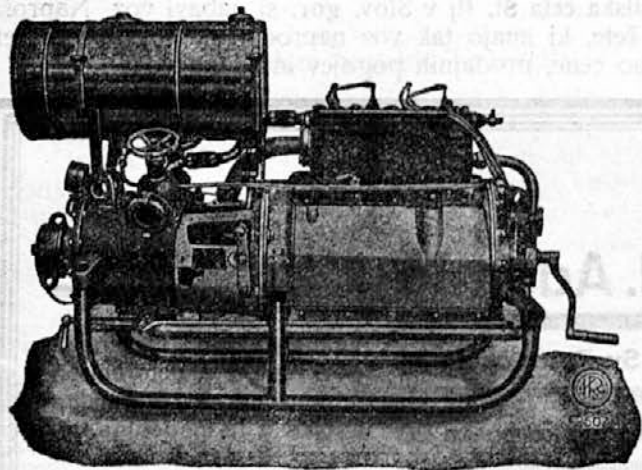
BEOGRAD

SURDULIČKA ULICA BR. 3

Telefon 23-0-24

Konrad Rosenbauer & drug

tovarna gasilskega orodja Celje

Dvocilindrska motorna brizgalnica,
model 1929, 18/20 HP., pritisk do 16 atmosfer.
Hladilnik novega sistema, ogrevanje črpalke s
toplo čisto vodo.

priporoča prvovrstne najmodernejše

motorne brizgalne

od 5 do 90 KS, 300 do 2500 litrov vode na minuto in
30 atmosfer, prenosne dvo- in štirikolesne.

Avtomobilske brizgalne

vseh vrst.

Avtomobile s tanki

za škropljenje cest in gašenje ognja.

Avtomobile in vozove za moštvo.

Kletne sesaljke.

Posebne sesaljke,

ki dvigajo vodo iz globine.

Cevi konopljene

običajne in gumirane. Tovarniško vezanje istih.

Lestve

vseh vrst. Za osebno opremo čelade, pasove, piščalke itd.

Plinske maske.

Spojke, predhodnike, različne ročnike in ustnike, razdelnice.
Vsa izdelava najnovejšega sistema.

Ponudbe in pojasnila, kakor poset so vsak čas na razpolago.

Cene solidne.